

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/61/2018
Identifikačné číslo spisu: 9018200083
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9018200083.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E. E., nar. XX. X. XXXX, Y. XXX, zastúpený advokátkou JUDr. Luciou Anovčinovou, Štefánikova 5, Bratislava proti žalovanému Poľnohospodárske družstvo KRUPÁ v Dolnej Krupej, Družstevná 138/2, Dolná Krupá, IČO: 207 691, o zaplatenie 5.497,51 € s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave č. k. 21Cob/267/2009-101 z 30. októbra 2009, č. k. 21Cob/268/2009-102 z 30. októbra 2009, a č. k. 21Cob/151/2014-168 z 30. septembra 2014, takto

rozhodol:

I. Dovolania žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 21Cob/268/2009-102 z 30. októbra 2009 potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 25Cb/13/2004-81 z 11. februára 2009, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 25Cb/13/2004-74 zo dňa 11. decembra 2008 a rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. V odôvodnení uznesenia sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v predmetnej veci neuviedol žiadne dôležité ospravedlňujúce dôvody, so zreteľom na ktoré by bolo možné odpustiť zmeškanie lehoty pre vykonanie procesného úkonu tak, ako to predpokladá § 58 ods. 1 OSP.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie (doplnené neskôr jemu ustanovenou právnu zástupkyňou č. l. 238 - 239) navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dovolaní namietal, že súd prvej inštancie pochybil, keď napadnuté uznesenie doručoval priamo advokátovi JUDr. Jánovi Gajniakovi preto, aby samotný účastník (teda on) nemohol podať proti nemu opravný prostriedok.

3. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobcu bolo podané 29. januára 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 249 ods. 1 CSP, v neprospech ktorej bolo napadnuté uznesenie vydané (§ 424 CSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. Podľa § 240 ods. 1 OSP (účinného do 30. júna 2016), účastník môže podať dovolanie do 1 mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plyní táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

6. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnuté uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobcu (skutočnosť, ktorú samotný žalobca potvrdil v dovolaní) doručené dňa 11. decembra 2009, kedy nadobudlo aj právoplatnosť (právnenému zástupcovi žalovaného bolo napadnuté uznesenie doručené už dňa 7. decembra 2009). Ako nedôvodná sa preto javí námietka žalobcu, týkajúca sa nesprávneho postupu pri doručovaní, nakoľko z ustanovenia § 49 ods. 1 OSP vyplýva, že ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Pokiaľ teda súd prvej inštancie doručoval napadnuté uznesenie výlučne právnenému zástupcovi žalobcu, postupoval v súlade s citovaným ustanovením. Podľa § 49 ods. 1 OSP len v prípade, ak má účastník osobne v konaní niečo vykonať (napr. ak je predvolaný na výsluch), doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj účastníkovi. Posledným dňom na podanie dovolania bol pondelok dňa 11. januára 2010, avšak žalobca dovolanie (datované 27. januára 2015) odovzdal orgánu povinnému ho doručiť až 29. januára 2015, t. j. podal ho oneskorene.

7. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. a/ CSP ako podané oneskorene odmietol.

8. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 21Cob/267/2009-101 z 30. októbra 2009 odmietol odvolanie žalobcu podané proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave č. k. 25Cb/13/2004-74 zo dňa 11. decembra 2008 ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP.

9. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie (doplnené neskôr jemu ustanovenou právnu zástupkyňou č. I. 238 - 239) navrhujúc napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvej inštancie nesprávny postup pri doručovaní, keď uznesenie nebolo doručované jemu, ale právnenému zástupcovi JUDr. Gajniakovi. V súvislosti s uvedeným vyslovil záver, že uznesenie sa doposiaľ nestalo právoplatným. Poukázal na rozdielny postup súdu prvej inštancie pri doručovaní zásielok, keď niektoré doručuje jemu ako účastníkovi konania a iné priamo jeho právnenému zástupcovi.

10. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnuté uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobcu (skutočnosť, ktorú žalobca potvrdil v dovolaní) doručené dňa 11. decembra 2009 kedy nadobudlo aj právoplatnosť (právnenému zástupcovi žalovaného bolo napadnuté uznesenie doručené už dňa 7. decembra 2009). V súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa postupu pri doručovaní, odkazuje

dovolací súd na odsek 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia. Posledným dňom na podanie dovolania bol pondelok 11. január 2010, žalobca však dovolanie (datované 27. januára 2015) odovzdal orgánu povinnému ho doručiť až 29. januára 2015 t. j. po uplynutí lehoty uvedenej v ustanovení § 240 ods. 1 OSP.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. a/ CSP ako podané oneskorene odmietol.

12. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 21Cob/151/2014-168 z 30. septembra 2014 odmietol podľa § 218 písm. c/ OSP odvolanie žalobcu podané proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 25Cb/13/2004-134 zo dňa 23. augusta 2013, ktorým súd prvej inštancie vyzval žalobcu podľa § 43 ods. 1 OSP na doplnenie podania zo dňa 27. júna 2013 v spojení s podaním zo dňa 30. júna 2013, doručené súdu prvej inštancie dňa 4. júla 2013 z dôvodu, že proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné podľa § 202 ods. 3 písm. l/ OSP.

13. Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie žalobca (doplnené neskôr jemu ustanovenou právnu zástupkyňou č. l. 238 - 239), navrhujúc ho zrušiť. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ OSP. Uznesenia obidvoch súdov označil za nekvalifikované. Ďalšie námietky žalobcu sa týkali odlišnej veci, a to jeho návrhu na obnovu konania a porušenia jeho práva na zákonného sudcu pri rozhodovaní o jeho návrhu na obnovu konania vydaným uznesením č. k. 25Cb/13/2004-74 zo dňa 11. decembra 2008 a pochybením súdu pri doručovaní tohto uznesenia.

14. Žalobca (zrejme omylom) v dovolaní poukazoval aj na skutočnosti nekorešpondujúce s dovolaním napadnutým uznesením. Táto skutočnosť, však nie je na prekážku toho, aby dovolací súd predmetné dovolanie prejednal a rozhodol o ňom.

15. Prípustnosť dovolania žalobcu podľa ust. § 237 ods. 1 OSP by bola daná vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v citovanom ustanovení. Toto ustanovenie pripúšťalo dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodol vylúčený sudca alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí jednou z väd uvedených v ustanovení § 237 ods. 1 OSP, prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale aj z úradnej povinnosti, čo je záver, ktorý možno vyvodiť z druhej vety § 242 ods. 1 OSP. V prípade, ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, je povinný zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu, aj keď dovolateľ toto pochybenie výslovne nenamietal.

16. Žalobca v dovolaní netvrdil žiadnu vadu zakladajúcu prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až písm. e/ OSP, pričom existenciu takejto vady z úradnej moci nezistil v dovolacom konaní ani dovolací súd. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

17. Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal existenciu vady uvedenej v ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ OSP tvrdiac, že sa mu odňala možnosť konať pred súdom. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred odvolacím súdom by za tejto procesnej situácie mohlo dôjsť len vtedy, ak by odvolací súd nesprávne posúdil prípustnosť podania odvolania proti uzneseniu vydanému podľa § 43 ods. 1 OSP. Záver odvolacieho súdu, že zákon vylučuje podať proti takémuto uzneseniu odvolanie nepochybne vyplýva z ustanovenia § 202 ods. 3 písm. l/ OSP. Na veci nič nemení skutočnosť, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 25Cb/13/2004-134 zo dňa 23. augusta 2013 obsahuje nesprávne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie, keďže Občiansky súdny poriadok podanie odvolania vylučuje.

18. Odvolací súd preto nepochybil a žalobcovi neodňal možnosť konať pred súdom, keď s poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietol odvolanie žalobcu ako neprípustné.

19. Dovolateľ v dovolaní ďalej namietal existenciu vady uvedenej v § 237 ods. 1 písm. g/ OSP tvrdiac, že nebol správne obsadený súd. Odvolací súd však z obsahu žalobcom podaného odvolania zistil, že jeho námietka sa netýka dovolaním napadnutého uznesenia, ale iného, dovolaním nenapadnutého uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 25Cb/13/2004-74 z 11. decembra 2008. Predmetný návrh žalobcu bol pridelený sudkyňi JUDr. Martine Valentovej pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov, ktorá následne vydala aj uznesenie č. k. 25Cb/13/2004-134 zo dňa 23. augusta 2013. Pridelenie veci menovanej sudkyňi nerozporoval ani samotný dovolateľ.

20. Vzhľadom k tomu, že prípustnosť dovolania v prejednávanej veci nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 OSP a dovolacím súdom neboli zistené vady konania podľa § 237 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c/ CSP dovolanie žalobcu odmietol ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.